

สภาพสังคมและเศรษฐกิจผู้สูงอายุ

จากการสำรวจสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจผู้สูงอายุในคณะชุมชนเมืองใหม่บางพลี พบว่าผู้สูงอายุในโครงการนี้มีพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่ต่างกัน และต่างไปจากกลุ่มเป้าหมายที่การเคหะแห่งชาติกำหนดไว้ในโครงการ

การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้สูงอายุในโครงการก็ เพื่อจะนำไปวิเคราะห์ดูผลที่จะมีต่อการแสดงทัศนคติในประเด็นปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดูแล ชุมชนของโครงการ ซึ่งจะวิเคราะห์ในบทที่ 5 ต่อไป

การศึกษาสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจในบทที่ 4 นี้ จะอาศัยสถิติส่วนร้อยละในการเปรียบเทียบวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียดที่จะทำการศึกษา ดังนี้

ลักษณะพื้นฐานทางสังคม ตัวแปรได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ขนาดครัวเรือน และระดับ การศึกษาของผู้สูงอายุ

ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ตัวแปรได้แก่ อาชีพ ระดับรายได้ สถานที่ทำงาน และระยะเวลาในการ เดินทางไปทำงานของผู้สูงอายุ

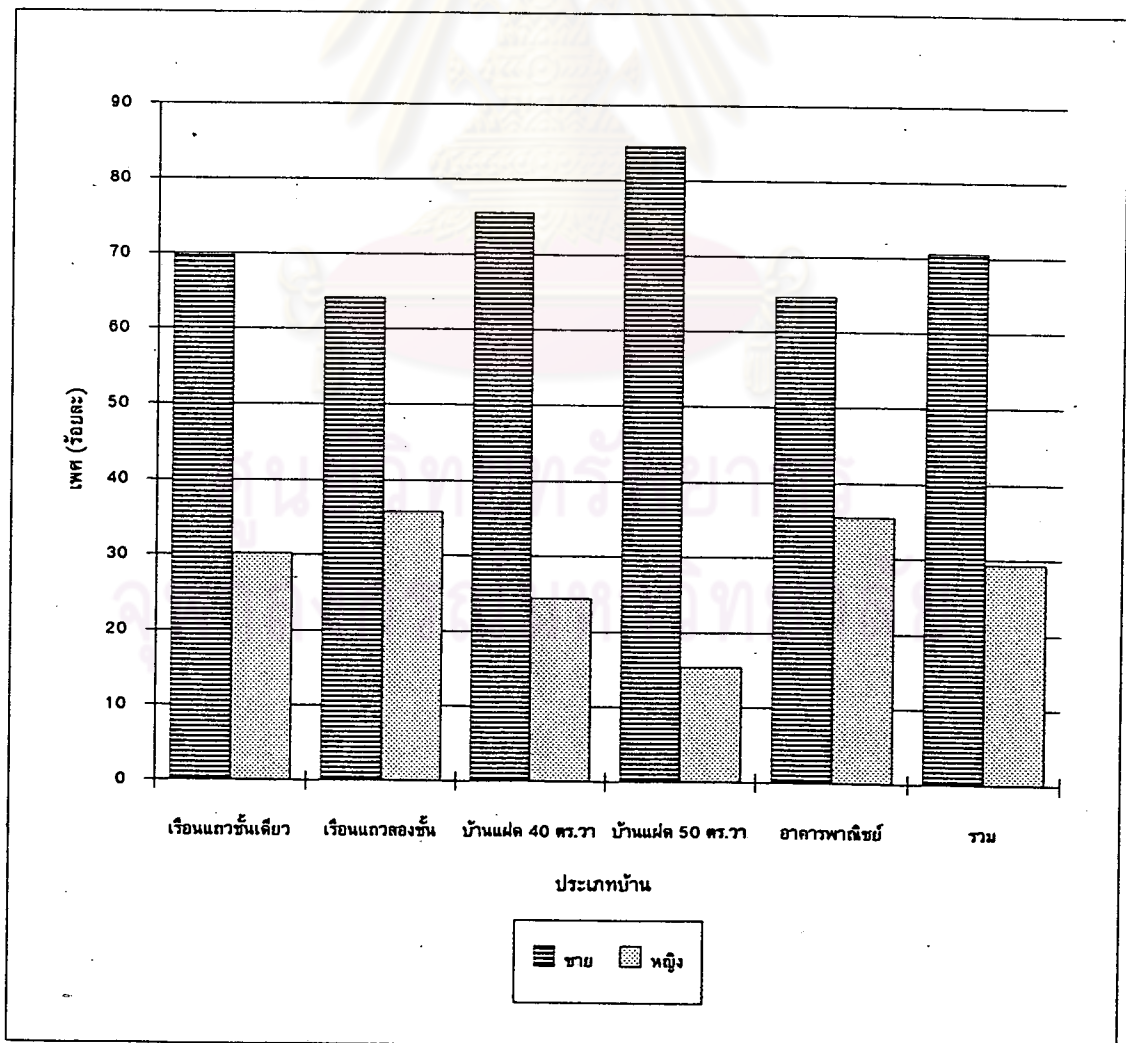
การครอบครองที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน เป็นการศึกษาในเรื่องของ ลักษณะการครอบ ครองที่อยู่อาศัยและระยะเวลาในการอยู่อาศัย

4.1 ลักษณะพื้นฐานทางสังคม

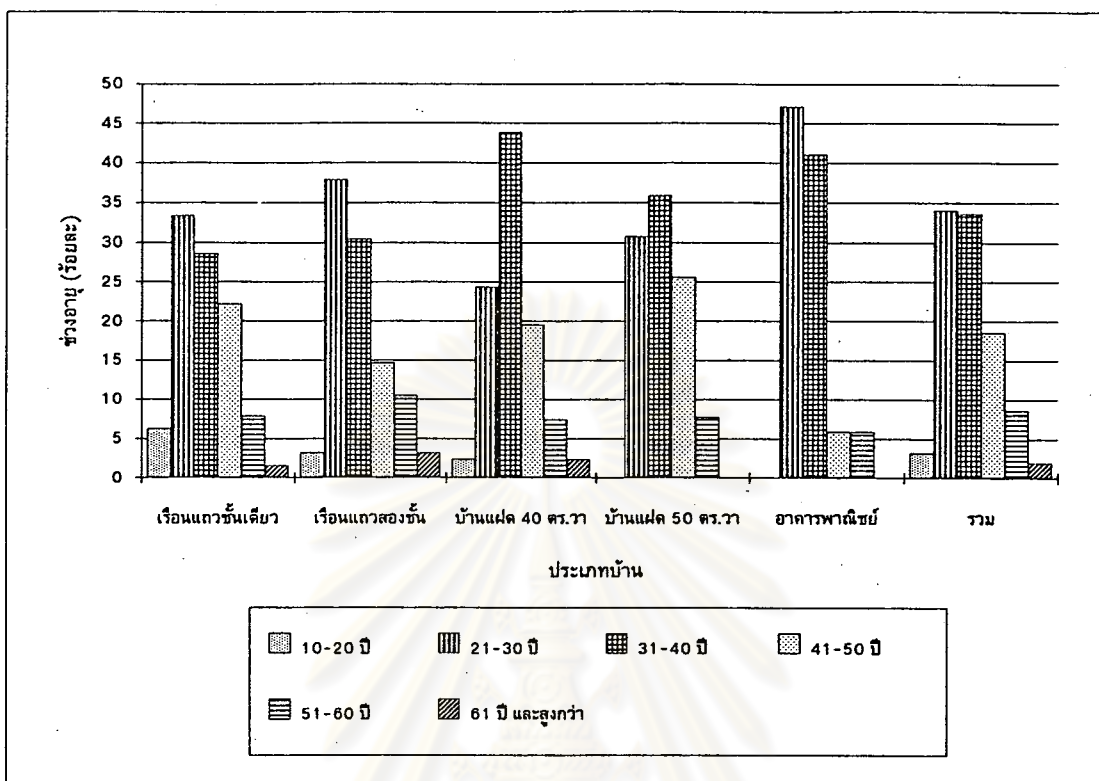
4.1.1 เพศ อายุและสถานภาพสมรส

จากแผนภูมิที่ 4 - 4.2 แสดงให้เห็นว่า ผู้อยู่อาศัยในบ้านแต่ละประเภท มีชายมากกว่าหญิงอย่างเห็นได้ชัด(70% : 30%) ในด้านโครงสร้างอายุ ผู้อยู่อาศัยกลุ่มใหญ่ที่สุด 2 กลุ่ม คือ กลุ่มในช่วงอายุ 21-30 ปี และ 31-40 ปี มีอัตราส่วนร้อยละ 34.0 และร้อยละ 33.6 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ช่วง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.6 อาจสรุปได้ว่า ผู้อยู่อาศัยในเมืองใหม่บางพลีประมาณร้อยละ 80 เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน อายุเฉลี่ย 36 ปี จากการวิเคราะห์สถานภาพสมรส พบว่าผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่ในโครงการ(79.2%) แต่งงานแล้ว (ดูรายละเอียดได้จากตารางที่ 8 ในภาคผนวก ข)

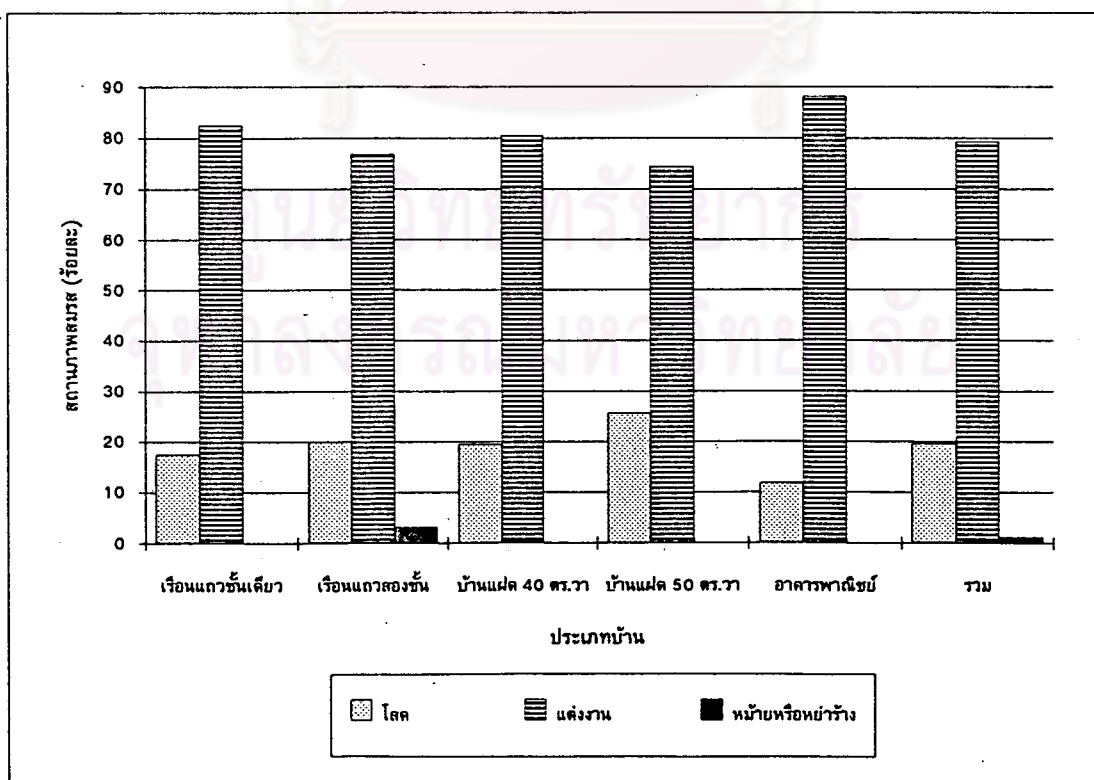
แผนภูมิที่ 4 แสดงเพศของผู้อยู่อาศัย จำแนกตามประเภทบ้าน

แผนภูมิที่ 4.1 แสดงช่วงอายุของผู้อยู่อาศัย จำแนกตามประเภทบ้าน

แผนภูมิที่ 4.2 แสดงสถานภาพสมรสของผู้อยู่อาศัย จำแนกตามประเภทบ้าน

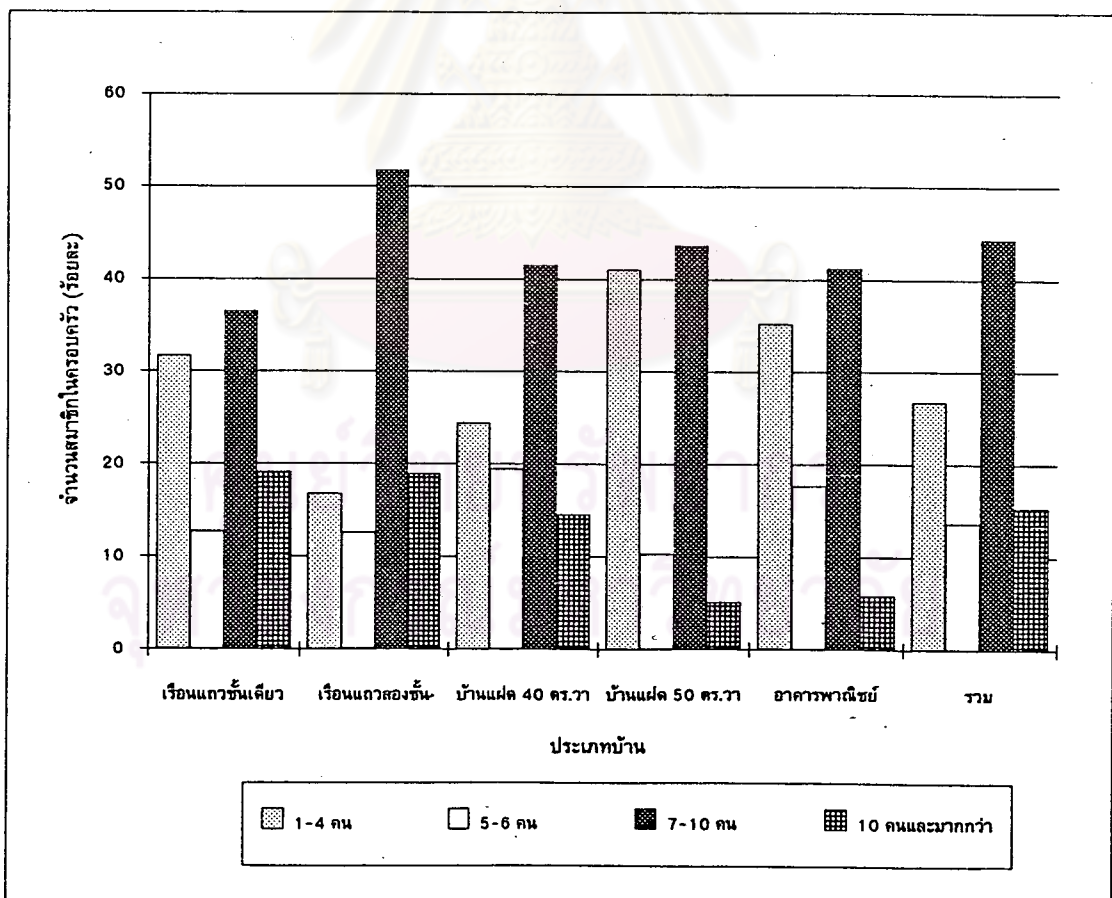

4.1.2 ขนาดครอบครัว

สำหรับขนาดครอบครัวนั้น เนื่องจากจำนวนประชากรผู้อยู่อาศัยในโครงการเป็นตัวแปรสำคัญประการหนึ่งในการประเมินความรู้สึกต่อการดูแลสุขภาพ เพราะถ้ามีจำนวนประชากรมากเกินไปกว่าที่โครงการกำหนดขนาดพื้นที่ไว้รองรับแล้ว อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพการให้บริการสุขภาพได้

จากแผนภูมิที่ 5 อาจกล่าวได้ว่าครอบครัวของผู้อยู่อาศัยในบ้านทุกประเภทมีจำนวนสมาชิกโดยเฉลี่ยประมาณ 7.8 คนต่อครอบครัวซึ่งสูงกว่าเกณฑ์จำนวนสมาชิกครอบครัวที่กำหนดในมาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมของเคหะแห่งชาติ ซึ่งกำหนดไว้ 5 คนต่อครอบครัว¹ (ดูรายละเอียดได้จากตารางที่ 9 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 5 แสดงขนาดครอบครัวของผู้อยู่อาศัย จำแนกตามประเภทบ้าน

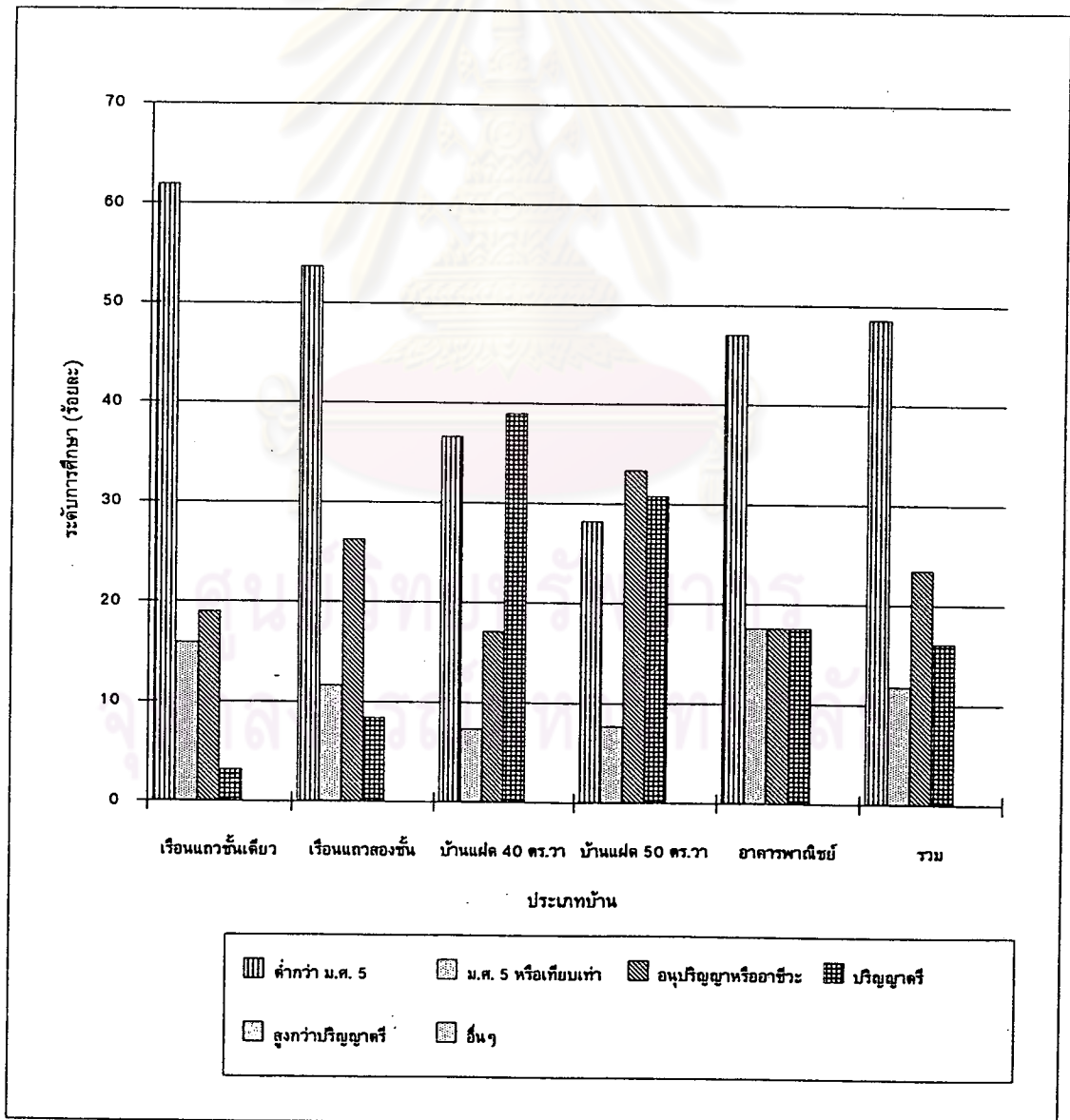

¹ การเคหะแห่งชาติ, (ร่าง) มาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม, พ.ศ. 2517

4.1.3 ระดับการศึกษาของผู้อยู่อาศัย

จากแผนภูมิที่ 6 แสดงระดับการศึกษาของผู้อยู่อาศัย พบว่า ผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีการศึกษาค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ จบการศึกษาระดับ ม.ศ. 5 หรือเทียบเท่าและต่ำกว่า ม.ศ.5 ซึ่งรวมไปถึงผู้ที่ไม่จบการศึกษา โดยเฉพาะผู้อยู่อาศัยในเรือนแถวชั้นเดียวและเรือนแถวสองชั้น จะมีผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า และต่ำกว่า ม.ศ.5 เกินกว่า 2 ใน 3 ของจำนวนผู้อยู่อาศัยคือ ร้อยละ 65 และร้อยละ 78 ตามลำดับ (ดูรายละเอียดได้จากตารางที่ 10 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 6 แสดงระดับการศึกษาของผู้อยู่อาศัย จำแนกตามประเภทบ้าน

4.2 ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

4.2.1 รายได้ของครอบครัว

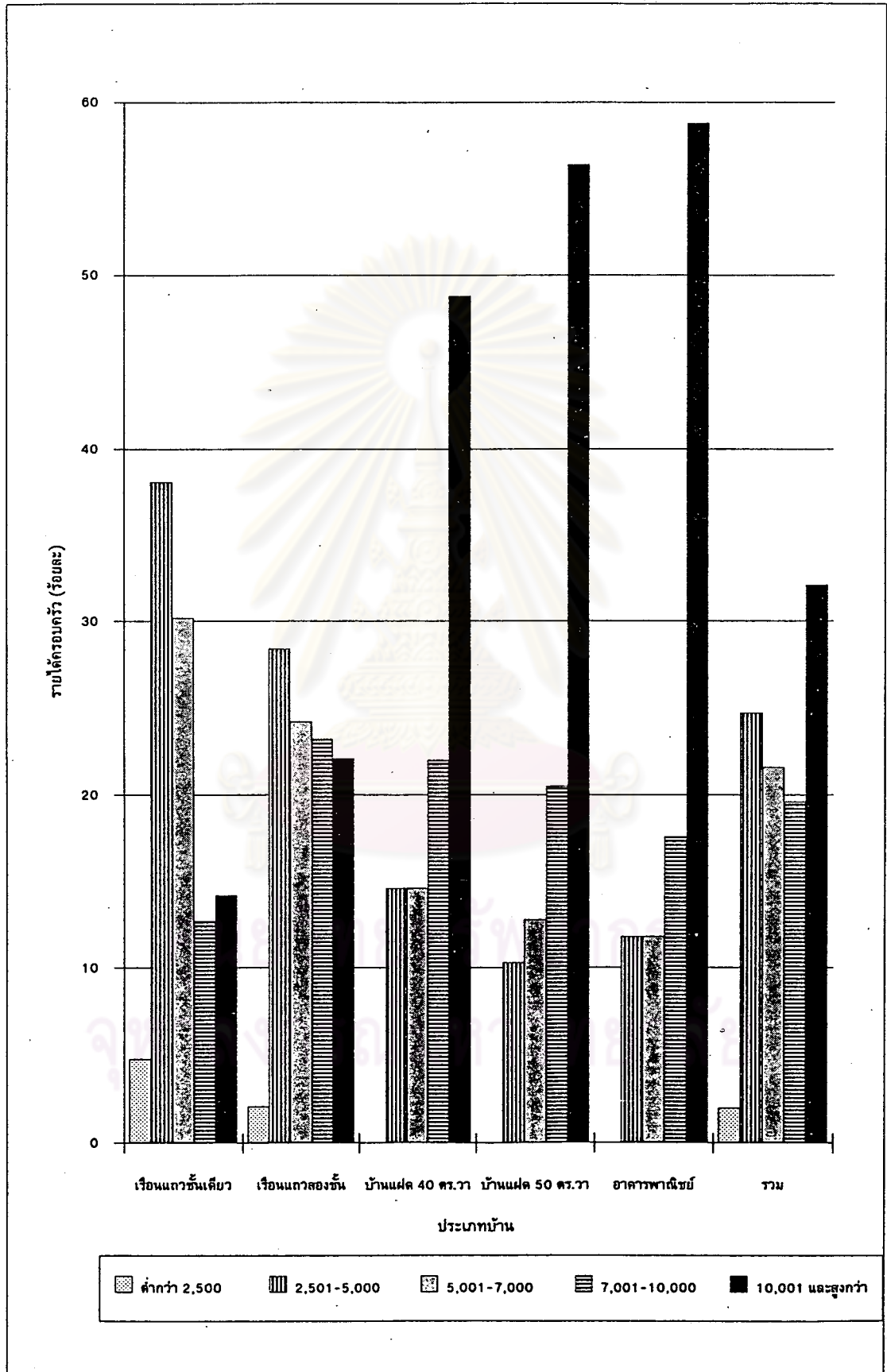
จากแผนภูมิที่ 7 ในการศึกษารายได้ครอบครัวของผู้อยู่อาศัยในบ้านทุกประเภทรวมกัน พบว่าระดับรายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่ (ประมาณ 67.9%) จะมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ลงมาจนถึงต่ำกว่า 2,500 บาท โดยรายได้เฉลี่ย (median) ประมาณ 7,270.50 บาท ที่เหลือประมาณร้อยละ 32.1 จะเป็นกลุ่มผู้มีรายได้สูงกว่า 10,000 บาท ต่อเดือน โดยกลุ่มที่มีรายได้สูงสุดจะกระจายอยู่ในบ้านแฝด 40 วา² บ้านแฝด 50 วา² และอาคารพาณิชย์ (ดูรายละเอียดได้จากตารางที่ 11 ในภาคผนวก ข)

จากการสอบถามเรื่องรายได้ครอบครัวพบว่า มีครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ต่ำสุดซึ่งการเคหะแห่งชาติกำหนด ปี 2530 คือ รายได้ขั้นต่ำ 5,000-7,000 บาท ถึง 123 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 48.3 และเมื่อเทียบระดับรายได้รวมของสมาชิกในครัวเรือนกับรายได้ครัวเรือนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 อาจกล่าวได้ว่าผู้อยู่อาศัยในบ้านทุกประเภทจัดว่าเป็นกลุ่มประชากรที่มีรายได้น้อยมาก ถึงรายได้น้อย-ปานกลาง* อันเป็นกลุ่มประชากรจำนวนมาก เมื่อเทียบกับรายได้เฉลี่ยของประชากรในกรุงเทพฯ

* ระดับรายได้ครัวเรือน ณ ปี 2535 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7

กลุ่มผู้มีรายได้น้อยมาก	ได้แก่	ผู้มีรายได้ต่ำกว่า 5,500 บาท ต่อเดือน ต่อครอบครัว
กลุ่มผู้มีรายได้น้อย	ได้แก่	ผู้มีรายได้ระหว่าง 5,501-9,500 บาท ต่อเดือน ต่อครอบครัว
กลุ่มผู้มีรายได้น้อย-ปานกลาง	ได้แก่	ผู้มีรายได้ระหว่าง 9,501-12,000 บาท ต่อเดือน ต่อครอบครัว
กลุ่มผู้มีรายได้ปานกลาง	ได้แก่	ผู้มีรายได้ระหว่าง 12,001-17,500 บาท ต่อเดือน ต่อครอบครัว
กลุ่มผู้มีรายได้ปานกลาง-สูง	ได้แก่	ผู้มีรายได้ระหว่าง 17,501-29,000 บาท ต่อเดือน ต่อครอบครัว และรายได้สูงกว่า 29,001 บาท ต่อเดือน ต่อครอบครัว

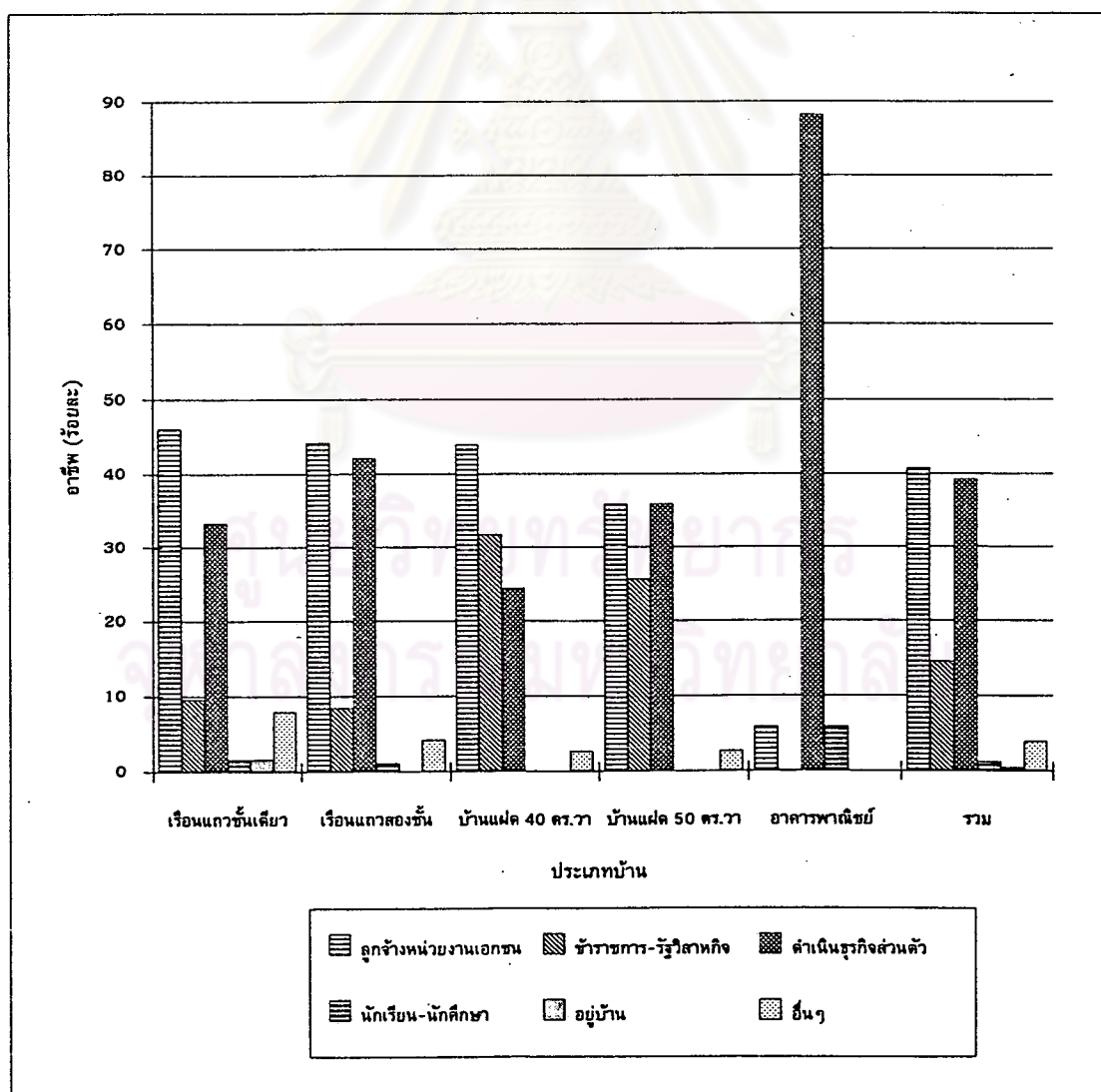
แผนภูมิที่ 7 แสดงรายได้ครอบครัวของผู้อยู่อาศัย จำแนกตามประเภทบ้าน

4.2.2 อาชีพของผู้อยู่อาศัย

จากแผนภูมิที่ 8 แสดงอาชีพของผู้อยู่อาศัย สรุปได้ว่าอาชีพลูกจ้างหน่วยงานเอกชน เป็นกลุ่มอาชีพที่มีปริมาณมากที่สุด (40.8 %) รองลงมาได้แก่กลุ่มที่ดำเนินธุรกิจส่วนตัว (39.2%) หากพิจารณาจากที่อยู่อาศัย พบว่ากลุ่มอาชีพลูกจ้างหน่วยงานเอกชนส่วนใหญ่เป็นผู้อยู่อาศัยในเรือนแถวชั้นเดียวและเรือนแถวสองชั้น สำหรับกลุ่มผู้ดำเนินธุรกิจส่วนตัวพบมากที่สุดในการพาณิชย์ เนื่องจากประกอบการค้าในที่พักอาศัยนั่นเอง กลุ่มข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ เป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากเป็นอันดับสาม (14.5 %) ส่วนใหญ่อยู่ในบ้านประเภทบ้านแฝด 40 วา² และ บ้านแฝด 50 วา² (ดูรายละเอียดได้จากตารางที่ 12 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 8 แสดงอาชีพของผู้อยู่อาศัย จำแนกตามประเภทบ้าน

4.2.3 สถานที่ทำงาน

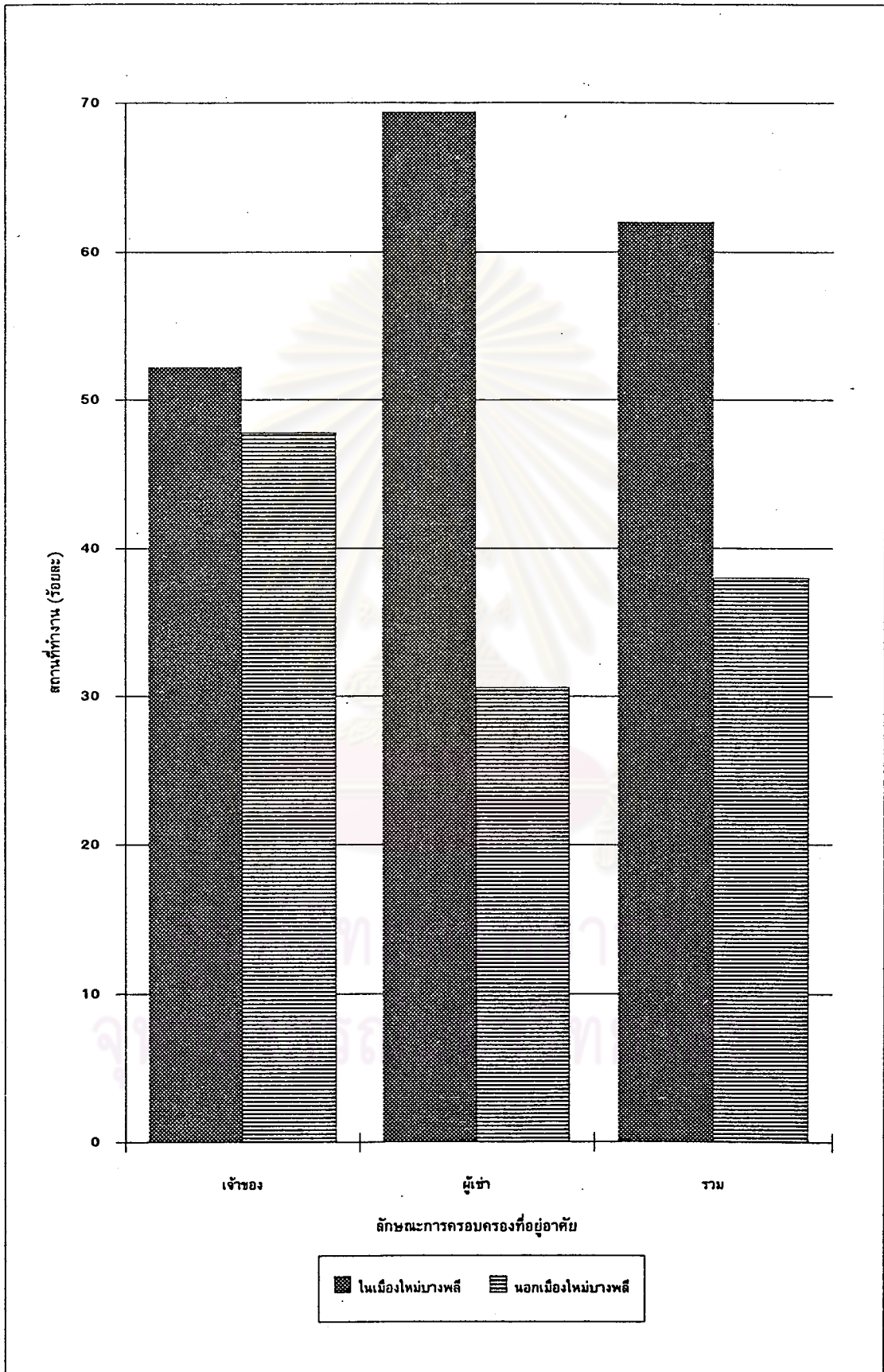
จากการสอบถามผู้อยู่อาศัยถึงสถานที่ทำงานพบว่า มี 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ กลุ่มแรก คือ กลุ่มผู้ทำงานโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆในโครงการ มีถึงประมาณ 1 ใน 3 (35.7 %) และกลุ่มที่ทำงานนอกโครงการมีกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย (38.0 %) ที่เหลือเป็นกลุ่มที่ประกอบการค้าอยู่ในที่พักอาศัย หรือกล่าวโดยสรุป กลุ่มแรกกับกลุ่มที่สามรวมกันประมาณร้อยละ 63.0 เป็นพวกที่ทำงานในโครงการเมืองใหม่บางพลี นอกนั้นทำงานอยู่นอกโครงการเมืองใหม่บางพลี (ดูแผนภูมิที่ 9 หน้าต่อไป)

เมื่อวิเคราะห์ดูจากสถานที่ทำงาน จำแนกตามลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัย พบว่ากลุ่มที่ทำงานภายในโครงการเมืองใหม่บางพลีส่วนใหญ่ ได้แก่ ผู้เช่าบ้านพักอาศัยในโครงการเอง คิดเป็นร้อยละ 69.0 แต่กลุ่มที่ทำงานภายนอกโครงการเกือบครึ่งหนึ่ง (47.8%) คือกลุ่มที่เป็นเจ้าของที่พักอาศัยในโครงการเมืองใหม่บางพลี (ดูรายละเอียดได้จากตารางที่ 13 ในภาคผนวก ข)

จากการศึกษาแนวความคิดของเมืองใหม่ คือเป็นเมืองที่พอเลี้ยงตัวเองได้ ซึ่งก็คือ มีแหล่งงาน โดยพยายามให้ผู้อยู่อาศัยทำงานภายในเมืองใหม่ แต่ที่พบว่าผู้อยู่อาศัยทำงานนอกเมืองใหม่ถึง 38.0 % เพราะระยะทางที่เมืองใหม่ห่างจากกรุงเทพฯ เพียง 23 กิโลเมตรเท่านั้น ซึ่งนับว่าไม่ไกลมากเมื่อเทียบกับมาตรฐานของสำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งกำหนดระยะทาง 30-80 กิโลเมตร หรือระยะทางของประเทศอังกฤษ ที่กำหนดระยะทาง 100-150 กิโลเมตร ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ทำงานและลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัย

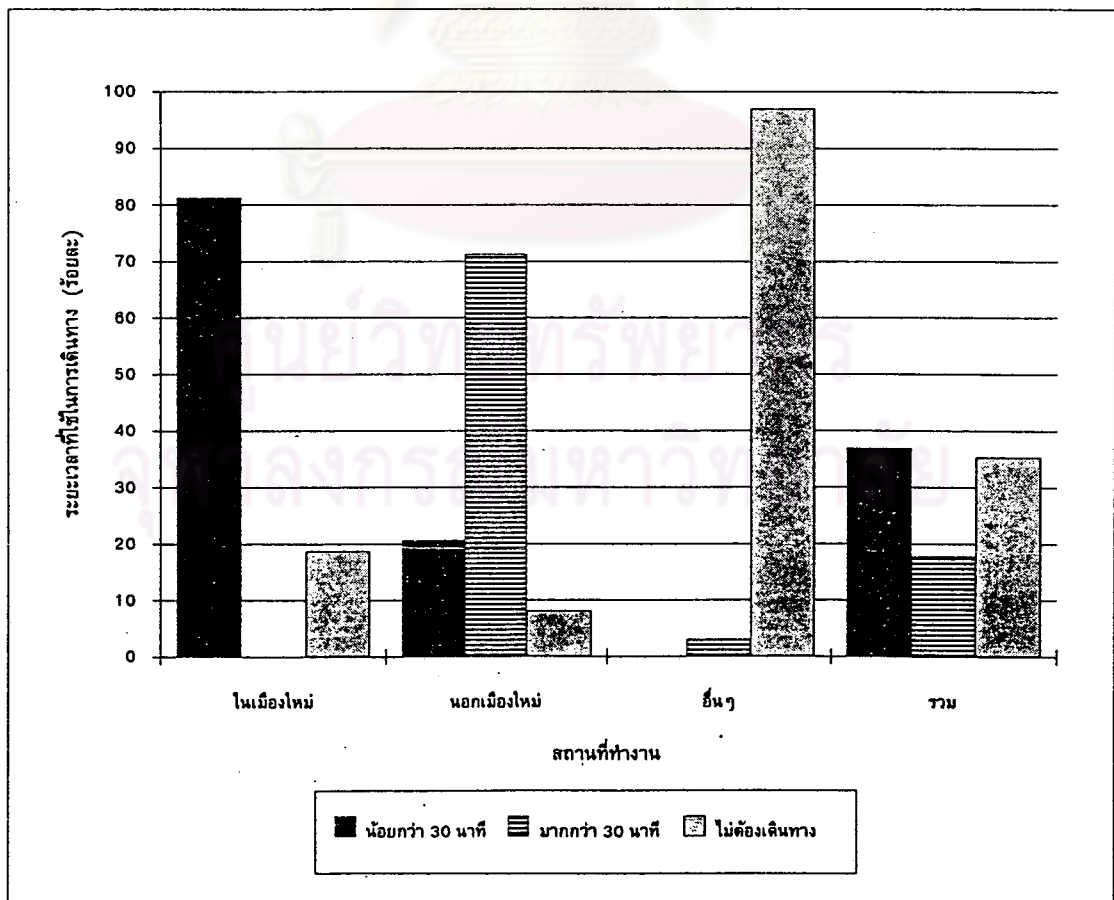

4.2.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง

จากแผนภูมิที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง และสถานที่ทำงาน พบว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางไปทำงานของผู้ตอบาคัยนั้นมี 3 กลุ่ม ใหญ่ๆได้แก่ กลุ่มแรกคือกลุ่มที่ใช้เวลาในการเดินทางน้อยกว่า 30 นาที มีเกินกว่า 1 ใน 3 (36.9%) และกลุ่มที่ใช้เวลาในการเดินทางมากกว่า 30 นาที มีน้อยกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย (28.2 %) ที่เหลือเป็นกลุ่มที่ไม่ต้องเดินทางไปทำงาน

เมื่อวิเคราะห์ดูจากสถานที่ทำงานพบว่า กลุ่มที่ใช้เวลาน้อยกว่า 30 นาที ส่วนใหญ่ (82.4 %) ได้แก่ ผู้ที่ทำงานในโครงการ โดยใช้การเดินทาง รถจักรยานและรถโดยสาร รับ-ส่งพนักงาน แต่กลุ่มที่ใช้เวลาในการเดินทางมากกว่า 30 นาที ส่วนใหญ่(71.2 %) ได้แก่ ผู้ที่ทำงานนอกโครงการ คือบริเวณชานเมือง และในเมือง ส่วนกลุ่มที่ไม่ต้องเดินทางไปทำงาน ได้แก่ ผู้ที่ประกอบการค้าในที่พักอาศัย (ดูรายละเอียดได้จากตารางที่ 14 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางและสถานที่ทำงาน

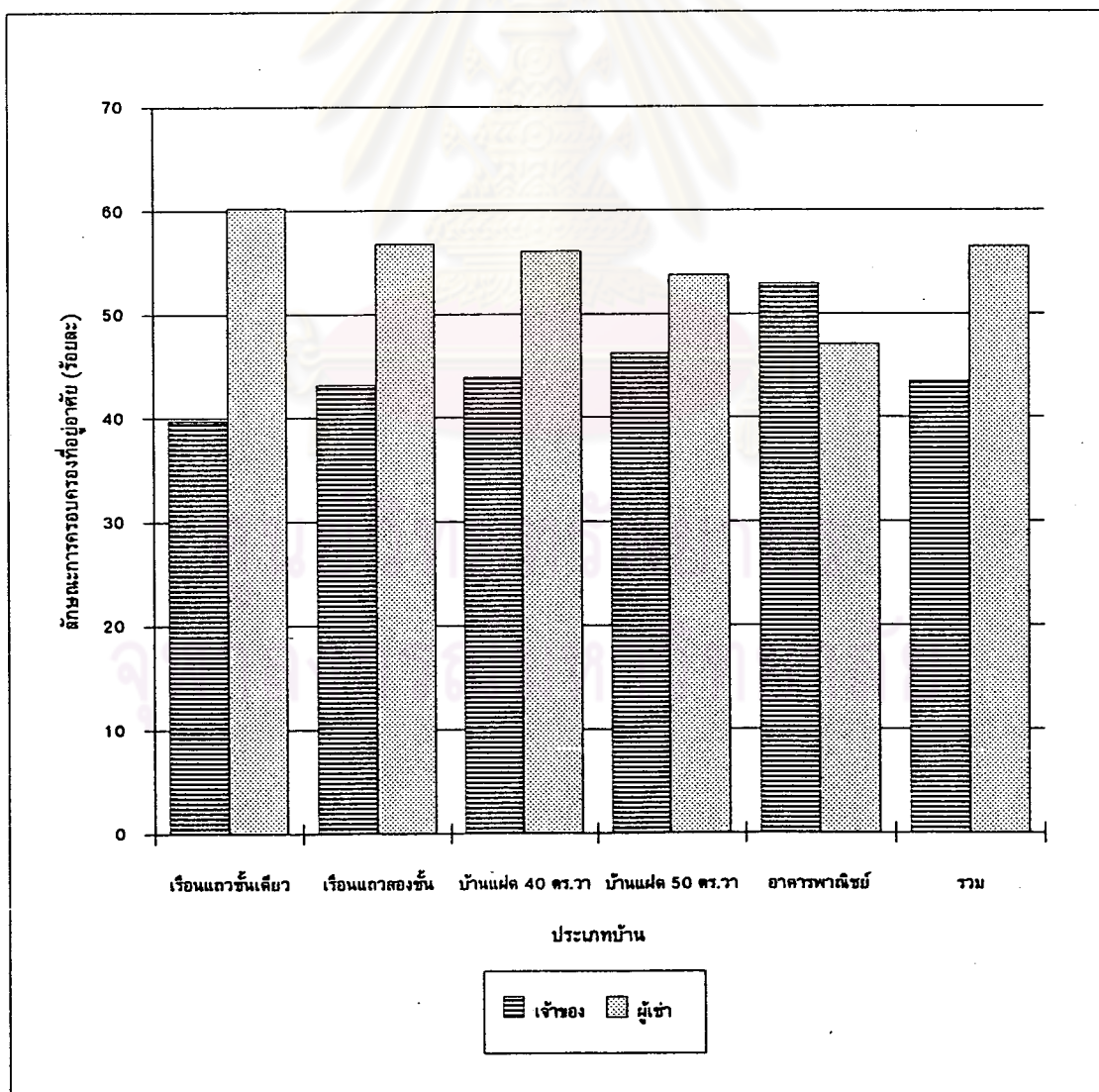

4.3 การครอบครองที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

4.3.1 ลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัย

จากแผนภูมิที่ 11 แสดงลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัย พบว่า ผู้ที่อยู่อาศัยไม่ถึงครึ่ง (43.5 %) เป็นเจ้าของบ้านที่ทำการสำรวจ แต่กว่าครึ่งของผู้ที่อยู่อาศัย (56.5 %) จะครอบครองที่อยู่อาศัยในฐานะผู้เช่า จากการสำรวจพบว่าผู้เช่ากระจายอยู่ในบ้านทุกประเภท ยกเว้นอาคารพาณิชย์ เนื่องจากเจ้าของบ้านอยู่อาศัยและทำกิจการเอง ประเภทบ้านที่มีผู้เช่ามาก คือ เรือนแถวชั้นเดียวและเรือนแถวสองชั้น ซึ่งตั้งอยู่ส่วนหน้าตรงปากทางเข้า และใกล้สิ่งอำนวยความสะดวกในชุมชน (ดูรายละเอียดได้จาก ตารางที่ 15 ในภาคผนวก ข)

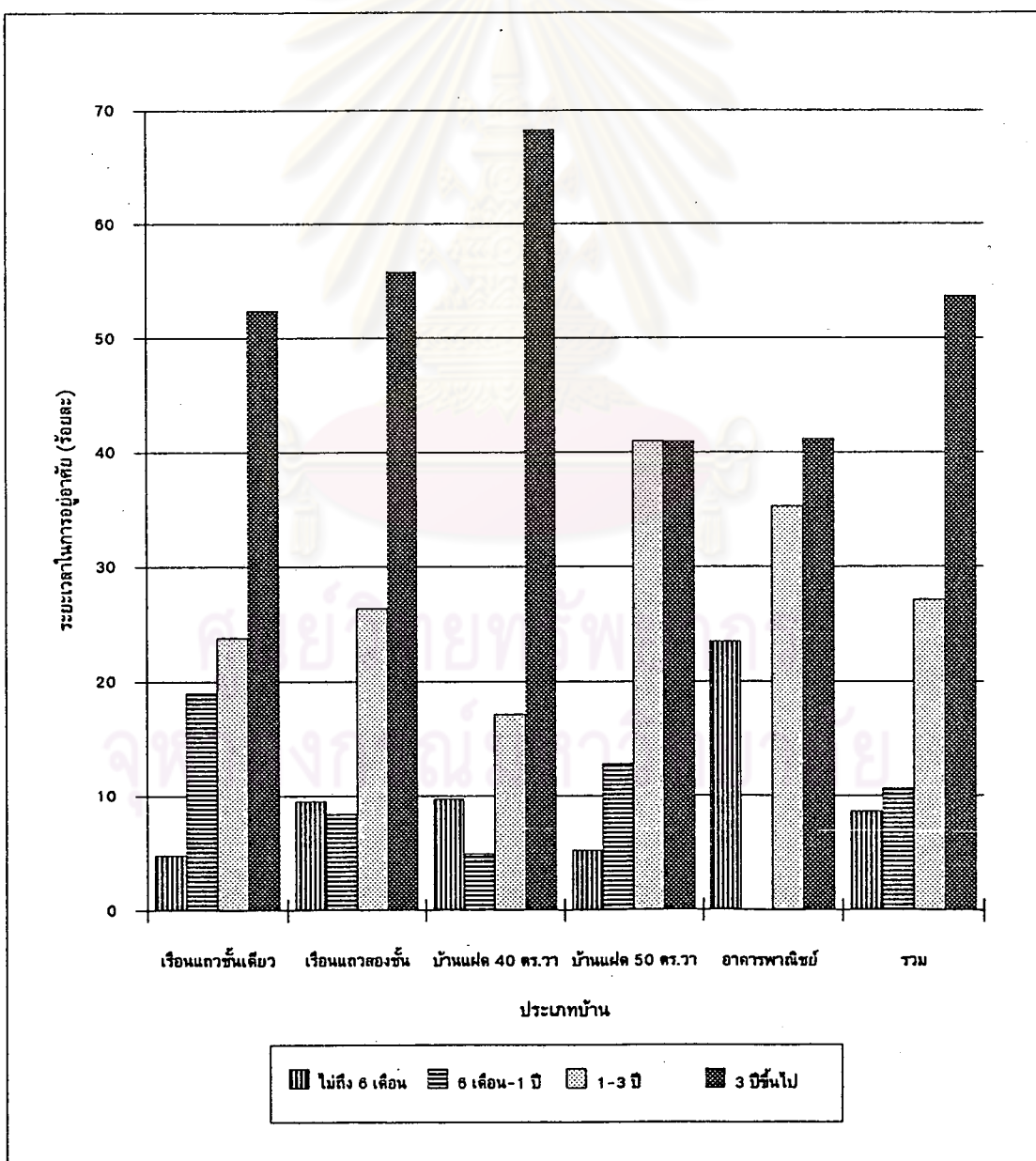
แผนภูมิที่ 11 แสดงลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัย จำแนกตามประเภทบ้าน

4.3.2 ระยะเวลาในการอยู่อาศัย

เคหะชุมชนเมืองใหม่บางพลีในส่วนที่พักอาศัยเริ่มเปิดให้ประชาชนอยู่อาศัยตั้งแต่ปี 2528 หรือนับรวมระยะเวลาได้ประมาณ 5 ปี แต่จากแผนภูมิที่ 12 แสดงระยะเวลาของการอยู่อาศัย พบว่าผู้อยู่อาศัยโดยรวมเพียงกว่าครึ่งเล็กน้อย (53.7%) ที่อยู่อาศัยมาแล้ว 3 ปีขึ้นไป รองลงมาคืออยู่อาศัย 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.1 ส่วนกลุ่มที่อาศัยต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.2 ตามลำดับ(ดูรายละเอียดได้จากตารางที่ 16 ในภาคผนวก ข)

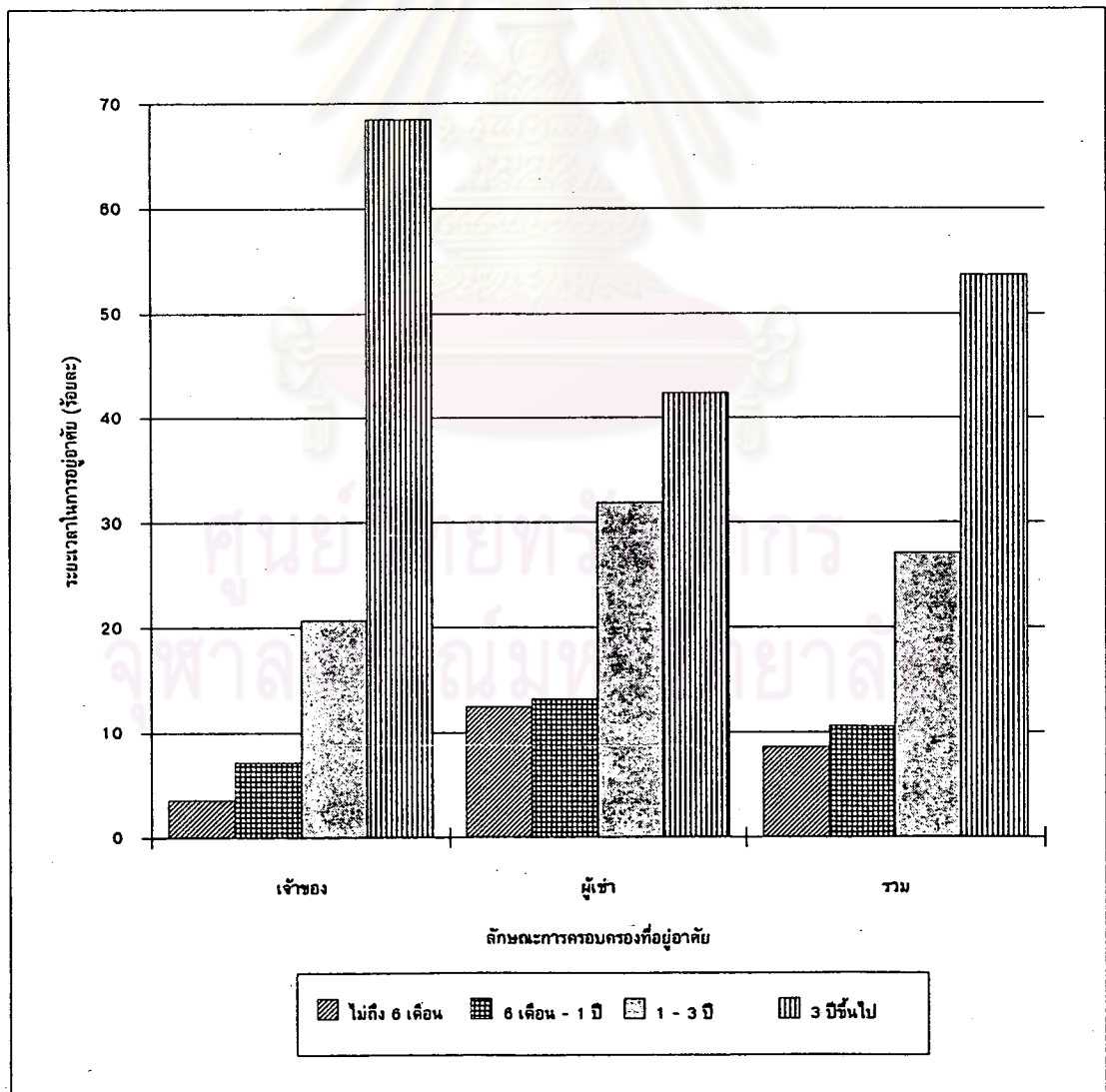
แผนภูมิที่ 12 แสดงระยะเวลาในการอยู่อาศัย จำแนกตามประเภทบ้าน

4.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการอยู่อาศัยและลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัย

จากแผนภูมิที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการอยู่อาศัยและลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัย จะเห็นว่า ผู้อยู่อาศัยที่เป็นเจ้าของส่วนใหญ่ (68.5 %) อยู่อาศัยนานกว่า 3 ปีขึ้นไป อีกร้อยละ 20.7 อยู่นานระหว่าง 1-3 ปี ในขณะที่ผู้เช่าไม่ถึงครึ่ง (42.4%) อยู่นานกว่า 3 ปีขึ้นไป และร้อยละ 31.9 อยู่นานระหว่าง 1-3 ปี (ดูรายละเอียดได้จากตารางที่ 17 ในภาคผนวก ข)

แผนภูมิที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการอยู่อาศัยและลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัย

จากการศึกษา สภาพสังคมและเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัย ตั้งข้อสังเกตได้ว่าผู้อยู่อาศัย มี 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มผู้เช่า และกลุ่มผู้เป็นเจ้าของ กลุ่มผู้เช่ามีมากกว่าครึ่ง (56.0 %) ที่เหลือเป็นกลุ่มเจ้าของ กลุ่มผู้เช่าที่อยู่อาศัยนานกว่า 3 ปีขึ้นไป มีน้อยกว่าครึ่ง (42.4%) ในขณะที่กลุ่มเจ้าของอยู่นานกว่า 3 ปี มีมากกว่าครึ่ง (68.5 %)

เมื่อวิเคราะห์กลุ่มอายุในโครงการเมืองใหม่บางพลี จะพบว่ากลุ่มอายุของผู้อยู่อาศัย ในบ้านทุกประเภทอยู่ในช่วงระหว่าง 21-40 ปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน อายุเฉลี่ย 36 ปี

เมื่อวิเคราะห์ดูขนาดครอบครัวในโครงการเมืองใหม่บางพลี จะพบว่าครอบครัว ของผู้อยู่อาศัยในบ้านทุกประเภท มีจำนวนสมาชิกโดยเฉลี่ยประมาณ 7.8 คนต่อครอบครัว ซึ่ง สูงกว่าเกณฑ์จำนวนสมาชิกครอบครัวที่กำหนดในมาตรฐานของการเคหะแห่งชาติ² เมื่อพิจารณา ความหนาแน่นของครอบครัวจะพบว่าความหนาแน่นเฉลี่ยในโครงการ 13.04 ครอบครัว/ไร่ หรือ 102 คน/ไร่ซึ่งสูงกว่าการวางแผนโครงการระยะเริ่มแรก* และเมื่อเทียบความหนาแน่น กับมาตรฐานของการเคหะแห่งชาติแล้ว ถือว่ามีความหนาแน่นปานกลาง³

เมื่อวิเคราะห์ถึงการศึกษาและสภาพรายได้ จะพบว่ากลุ่มผู้เช่าส่วนใหญ่มีการศึกษา และรายได้ต่ำกว่ากลุ่มผู้เป็นเจ้าของ โดยกลุ่มผู้เช่าอยู่ในบ้านที่สภาพแวดล้อมจำกัด คือส่วนใหญ่ อาศัยในเรือนแถวชั้นเดียวและเรือนแถวสองชั้น ในขณะที่เจ้าของส่วนใหญ่อยู่ในบ้านแฝด หรือ อาคารพาณิชย์ และเมื่อพิจารณารายได้ครอบครัวเฉลี่ย จะพบว่าประมาณ 7,270.50 บาท ซึ่ง เมื่อเทียบกับระดับรายได้ครัวเรือน ณ ปี 2535 ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ถือว่าอยู่ในกลุ่มผู้มีรายได้น้อย

เมื่อวิเคราะห์ถึงสถานที่ทำงาน และระยะเวลาในการเดินทาง จะพบว่ากลุ่มผู้เช่า ทำงานภายในโครงการเมืองใหม่บางพลี ใช้เวลาในการเดินทางน้อยกว่า 30 นาที โดยผู้ใช้

² มาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมของการเคหะแห่งชาติกำหนดไว้ว่า จำนวน สมาชิกครอบครัวที่เหมาะสมด้านการลงทุนการใช้ที่ดินและสภาพแวดล้อมคือ 5 คนต่อครอบครัว

* ช่วงการวางผังก่อนเริ่มดำเนินโครงการ ผู้วางแผนได้คำนวณความหนาแน่น ประชากรโครงการบางพลีวาระที่ 1 ประมาณ 3.06 ครอบครัว/ไร่ หรือประมาณ 15 คน/ไร่

³ "มาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมของการเคหะแห่งชาติ" พ.ศ. 2517

วิธีการเดิน, รถจักรยาน และรถรับ-ส่งพนักงาน ขณะที่กลุ่มเจ้าของทำงานภายนอกโครงการ เมืองใหม่บางพลี ใช้เวลาในการเดินทางมากกว่า 30 นาที โดยจะทำงานที่ชานเมืองและในเมืองหลวง

เมื่อพิจารณากลุ่มผู้ทำงานในย่านอุตสาหกรรมในโครงการเมืองใหม่บางพลี เปรียบเทียบกับแนวความคิดด้านการใช้ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรม จะเห็นว่าผู้ใช้วิธีการเดินนั้น จะเดินในระยะทางน้อยกว่า 800 เมตร ถ้าระยะทางมากกว่า 800 เมตร แต่ไม่ถึง 1,600 เมตร จะใช้รถจักรยานและมอเตอร์ไซด์แทนที่จะใช้รถยนต์ส่วนตัว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย